

זכות התורה ולומדיה מוקדשים לטובת נשמת
הרבני הנגיד הנכבד הרה"ח ר' אריה (לייבל) בהרה"ח ר' יונה רובין ז"ל

הלימוד היומי:

פר' במדבר | יום ג | כ"ז אייר ה'תשפ"ד | פרק ב' פסוק א' - פסוק ל"ד

הניוזלטר היומי והפצת התורה לרבבות אלפי ישראל מוקדשים

לרפואת הבחור יהודה לייב בן כרמית הי"ו

לרפו"ש בתושח"י

פרפראות וחידודים על פרשת השבוע ופירושי רש"י הק'

חידודי תורה

יוסיף דעת

הלוא כולם בניו של משה?

על הפסוק בפרשה (ג, א) וְאַלֶּה תוֹלְדֹת אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה, כותב רש"י, ואינו מזכיר אלא בני אהרן. ונקראו תולדות משה, לפי שלמדן תורה, מלמד שכל המלמד את בן חבירו תורה, מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו, ע"כ.

והשאלה הנשאלת: הרי משה רבינו לימד תורה לכל ישראל, ולא רק לבני אהרן, ומדוע רק על בני אהרן נאמר שהם נקראים תולדות משה, ולא נאמר כך על כל שאר היהודים?

חידה על הפרשה

מגילת אסתר

היכן מוזכרים בפרשת במדבר, בחומש ו/או ברש"י, מושגים ממגילת אסתר?

אוצר התורה
יהלום יומי מתוך הפרשה

מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל (א, ג)

מבן עשרים שנה נעשה אדם מחויב בעונשים בבית דין של מעלה, ולכן עליו להתגבר ביתר שאת לצאת לצבא המלחמה נגד היצר הרע.

(אור פני משה)

בדרך התורה
הפרשה ולקחה – סיפור יומי מעצים

ויחזור רבי אלחנן לתלמודו

ואלה תולדת אהרן ומשה (במדבר ג, א) מלמד שכל המלמד את בן חבירו תורה, מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו (רש"י)

מדי תקופה כאשר המחסור בישיבת ברנוביץ' שבליטא שוב הגיע לשפל ומצב קופת הישיבה היה כובש שיא שלילי חדש, היה הגאון הגדול רבי אלחנן וסרמן זצוק"ל – ראש הישיבה הנודע – יוצא לאסוף כספים בלונדון שבאנגליה. בעצם לא היה רבי אלחנן יוצא למסע כי אם כשהמצב היה בכי רע ובעל המכולת בברנוביץ' כבר לא הסכים לספק לחם וחלב בהקפה לתלמידי הישיבה, אך לצערו, הישיבה נקלעה לכזה מצב בכל שנה ושנה מחדש.

באחד המסעות, משאך זה הגיע לעיר הבירה ועוד בטרם הספיק לפרוק את המזוודה בבית האכסניה (אצל משפחת שטרנבוך – הוריו של יבלחט"א פוסק הדור הגאון הגדול רבי משה שטרנבוך ראב"ד ירושלים שליט"א לרפו"ש), הגיעה גב' היימן נדבנית חשובה והעניקה תרומה הגונה – בסך מאות לירות

שטרלינג – שהיה בה כדי להמשיך להחזיק את כלכלת הישיבה למשך תקופה. ורבי אלחנן הודה לה מקרב ליבו, על נדיבותה להחזקת התורה.

והנה אך משיצאה הנדבנית את הבית מיהר ראש הישיבה ליטול את מטלטליו, הוא נפרד ממארחיו שטרם זכו באמת לארחו, וביקש למהר אל תחנת הרכבת. חזרה לליטא, לברנוביץ', לישיבה.

בעלי האכסניה התמהים ניסו לעכבו ולשדלו להשאר עוד קמעא, הן ראש הישיבה עוד לא יצא לסובב על פתחי נדיבים. ושמא ישיג אצלם תרומות נוספות שיספיקו להחזיק את הישיבה לתקופה יותר ארוכה, כך לא יצטרך לחזור לאנגליה כעבור שנה.

אך רבי אלחנן לא השתכנע והסביר: המחויבות שלי וכל שעבודי היא רק לתלמידי הישיבה, אמנם מחמת מצב הפיקוח נפש הייתי צריך לצאת ללונדון. אך משהגיעה לידי סכום המספיק להעביר את חרפת הרעב המרחפת מעל תלמידי, מחובתי לחזור מיד לבני בישיבה וללמדם תורה.

זאת התורה ביאורי מושגים ומונחים בתורה

ימה וקדמה

בלשון תורה נקרא צד מזרח בלשון 'קדם', ואילו צד מערב נקרא 'אחור', וכן נקרא צד מערב בלשון 'ימה' על שם הים שבצד מערב. צד דרום נקרא בלשון 'ימין', על שם שהעומד ופניו למזרח ואחוריו למערב, הרי יד ימינו לצד דרום.

תורה ברורה סיכום הנושאים הנלמדים היום בחומש ורש"י

הנושא היומי בפרשה:

ארבע המחנות והדגלים בחניית ישראל במדבר • סדר המסעות

ארבע מחנות:

שבטי ישראל חנו סביב למשכן במרחק מיל (2000 אמה) מהמשכן, ולא במרחק גדול יותר, כדי שיוכלו לבוא בשבת אל המשכן.

סדר החלוקה של השבטים והמחנות היה לפי הסדר שמסר יעקב אבינו לבניו כשנשאו את ארונו ממצרים לקבורה בארץ ישראל. גם אז עמדו סביב לארון שלשה שבטים בכל צד.

דגלים צבעוניים:

לכל שבט היה דגל צבעוני ייחודי עבורו, הדגל היה צבוע בגוון דומה לגוון אבנו של שבט זה בחושן.

ארבעה דגלים:

בנוסף על הדגלים שהיו לכל שבט באופן אישי, היו ארבעה דגלים מרכזיים בכל צד. השבטים חנו בחלוקה לארבע מחנות מארבע צדדים, שלשה שבטים בכל מחנה, כשדגלו של אחד משלשת השבטים משמש כדגל ראשי למחנה זה.

צד מזרח:

בצד מזרח חנו 'דגל מחנה יהודה', ובו שלשה שבטים: יהודה, יששכר וזבולון. נשיא יהודה – נחשון בן עמינדב. נשיא יששכר – נתנאל בן צוער. נשיא זבולון – אליאב בן חילון.

מספר האנשים במחנה - שבט יהודה: 74,600, שבט יששכר: 54,400, שבט זבולון: 57,400, סך הכל לצד מזרח: 186,400.

צד דרום:

בצד דרום חנו 'דגל מחנה ראובן', ובו שלשה שבטים: ראובן, שמעון וגד. נשיא ראובן – אליצור בן שדיאור. נשיא שמעון – שלומיאל בן צורשדי. נשיא גד – אליסף בן רעואל.

מספר האנשים במחנה – שבט ראובן: 46,500, שבט שמעון: 59,300, שבט גד: 45,650, סך הכל לצד דרום: 151,450

צד מערב:

בצד מערב חנו 'דגל מחנה אפרים', ובו שלשה שבטים: אפרים, מנשה ובנימין. נשיא אפרים – אלישמע בן עמיהוד. נשיא מנשה – גמליאל בן פדהצור. נשיא בנימין – אבידן בן גדעוני.

מספר האנשים במחנה – שבט אפרים: 40,500, שבט מנשה: 30,200, שבט בנימין: 35,400, סך הכל לצד מערב: 108,100.

צד צפון:

בצד צפון חנו 'דגל מחנה דן', ובו שלשה שבטים: דן, אשר ונפתלי. נשיא דן - אחיעזר בן עמישדי. נשיא אשר – פגיעל בן עכרן. נשיא נפתלי – אחירע בן עינן.

מספר האנשים במחנה – שבט דן: 62,700, שבט אשר: 40,500, שבט נפתלי: 53,400, סך הכל לצד צפון: 157,600.

סך הכל כל בני ישראל (ללא הלוויים): 603,550 אנשים.

סדר המסעות:

כשהיו ישראל במדבר רואים את הענן מסתלק מעל המשכן, היו תוקעים הכהנים בחצוצרות, ומיד החלו לנסוע שלשה השבטים שבצד מזרח, דגל מחנה יהודה. אחריהם נסעו השבטים שבדרום, דגל מחנה ראובן. אחריהם נסעו הלויים. רק אחר כך החלו לנסוע השבטים במערב, בדגל מחנה אפרים. והאחרונים נסעו השבטים שבצפון, דגל מחנה דן.

גם במשך כל זמן המסע שמרו על צורת החנייה, הלויים באמצע וסביב להם השבטים שבארבעת הדגלים, יהודה במזרח, ראובן בדרום, אפרים במערב, ודן בצפון.

מספר לחיגוי מארה"ב: 151-8988-1351
מספר לחיגוי מאנגליה: 443-3061-30131

02.500.20.18

קו 'קול התורה' – שמעו ותחי נפשכם!

מבחינים | שיעורים במגוון שפות
וסגנונות | חידות | הגרלות | ידיעות
ועדכונים | אזור אישי | ועוד

